

NORGES HØYESTERETT

Den 15. februar 2011 avsa Høyesterett dom i

HR-2011-00355-A, (sak nr. 2010/1479), straffesak, anke over dom,

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Hans Christian Koss)

mot

A (advokat John Christian Elden)

B (advokat Christian B. Hjort)

C (advokat Berit Reiss-Andersen)

STEMMEGIVNING :

- (1) Dommer **Noer**: Saken gjelder straffutmåling for innsidehandel og tilskyndelse til innsidehandel.
- (2) *Sakens gang*:
- (3) Oslo tingrett avsa 11. juli 2007 dom i straffesak mot A, B og C. Saken gjaldt i det vesentlige overtredelser av reglene om innsidehandel og tilskyndelse til innsidehandel i verdipapirhandelloven. A og B ble dømt til fengsel i 10 måneder og C til fengsel i 8 måneder.
- (4) Dommen har slik slutning:

”I

A, født 26.06.65, dømmes for overtredelse av verdipapirhandelloven § 14-3, 1. ledd, jfr. § 2-1, 1. ledd (slik loven lød frem til 01.09.05) verdipapirhandelloven § 14-3, 1. ledd, jfr. § 2-3, 1. ledd, jfr. § 2-1, 1. ledd (slik loven fra 01.09.05) jfr. straffeloven § 62, 1. ledd, til fengsel i 10 – ti – måneder.

A dømmes til å betale saksomkostninger med 100 000 – ethundretusen – kroner.

II

B, født 08.05.63, dømmes for overtredelse av verdipapirhandelloven § 14-3, 1. ledd, jfr. § 2-1, 1. ledd (slik loven lød frem til 01.09.05) verdipapirhandelloven § 14-3, 1. ledd, jfr. § 2-3, 1. ledd, jfr. § 2-1, 1. ledd (slik loven lød fra 01.09.05), og verdipapirhandelloven § 14-3, 1. ledd, jfr. § 2-1, 1. ledd (slik loven lød frem til 01.09.05), jfr. straffeloven § 49, jfr. straffeloven § 62, 1. ledd til fengsel i 10 – ti – måneder.

B dømmes til å tåle inndragning av 1 330 318 – enmilliontrehundreogtredvetusentrehundreogtatten – kroner, jfr. straffeloven § 34.

B dømmes til å betale saksomkostninger med 100 000 – ethundretusen – kroner.

III

C, født 27.05.65, frifinnes for postene IV b og V b i tiltalebeslutningen.

C dømmes for overtredelse av verdipapirhandelloven § 14-3, 1. ledd, jfr. § 2-1, 1. ledd (slik loven lød frem til 01.09.05) verdipapirhandelloven § 14-3, 1. ledd, jfr. § 2-3, 1. ledd, jfr. § 2-1, 1. ledd (slik loven lød frem til 01.09.05), verdipapirhandelloven § 14-3, 1. ledd, jfr. § 2-1, 1. ledd (slik loven lød frem til 01.09.05), jfr. straffeloven § 49 og verdipapirhandelloven § 14-3, 2. ledd nr. 1, jfr. § 2a-2, 1. ledd, 3. punktum, jfr. § 2a-1, 1. ledd, jfr. § 2a-6, 2. ledd, jfr. § 1-4 nr. 4, jfr. aksjeloven/allmennaksjeloven § 3-1 og verdipapirhandelloven § 14-3, 2. ledd nr. 1, jfr. § 2a-5, 1. ledd, 1. og 2. punktum, jfr. § 2a-1, 1. ledd nr. 1, jfr. § 1-4 nr. 4, jfr. aksjeloven/allmennaksjeloven § 1-3, jfr. straffeloven § 62, 1. ledd og § 63, 2. ledd, til fengsel i 8 – åtte – måneder.”

- (5) Påtalemyndigheten anket over straffutmålingen, og de tiltalte anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet, lovanvendelsen og straffutmålingen. Ved Borgarting lagmannsretts beslutning 22. oktober 2007 ble anken over straffutmålingen fremmet til behandling, men slik at tingrettens bedømmelse av faktum skulle legges til grunn, jf. straffeprosessloven § 321 femte ledd. Ankene for øvrig ble nektet fremmet etter straffeprosessloven § 321 andre ledd. Beslutningen var ikke begrunnet.
- (6) Borgarting lagmannsrett avsa kjennelse om straffutmålingen 9. juni 2008 og fastholdt tingrettens straffutmåling. Påtalemyndigheten anket videre til Høyesterett over straffutmålingen. De tiltalte innga motanke over straffutmålingen, og A anket i tillegg over lagmannsrettens saksbehandling.
- (7) Høyesterett fant i kjennelse 4. mars 2009, inntatt i Rt. 2009 side 252, at lagmannsrettens ubegrunnede ankenektelse var i strid med Konvensjonen om sivile og politiske rettigheter artikkel 14 nr. 5, jf. Rt. 2008 side 1764. Borgarting lagmannsretts beslutning om ankenektelse og kjennelsen om straffutmålingen ble opphevet for alle de tre tiltalte.
- (8) Spørsmålet om fremme av anken ble behandlet på nytt av lagmannsretten den 26. november 2009. Lagmannsretten kom til samme konklusjon som sist, og fremmet anken over straffutmålingen, basert på tingrettens faktumbeskrivelse, og nektet i en begrunnet beslutning anken for øvrig. I dom fra lagmannsretten av 7. juni 2010 ble

tingrettens straffutmåling fastholdt, men med den endring at hele straffen ble gjort betinget for B og C, og for A ble ni måneder av straffen gjort betinget.

- (9) Påtalemyndigheten har anket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Anken gjelder straffutmålingen. A har inngitt avledet anke. Ved ankeutvalgets beslutning 1. november 2010 ble påtalemyndighetens anke tillatt fremmet. As avledede motanke ble ikke tillatt fremmet.
- (10) *Mitt syn på saken:*
- (11) Saken gjelder straffutmåling for tre ulike siktede og deres håndtering av innsideinformasjon høsten 2005, knyttet til tre forskjellige selskap.
- (12) Verdipapirhandelloven § 2-1 første ledd – slik bestemmelsene lød fram til 1. september 2005 – likestiller innsidehandel og tilskyndelse til slik handel. Bestemmelsens første ledd første punktum hadde slik ordlyd:
- ”Tegning, kjøp, salg eller bytte av finansielle instrumenter som er eller søkes notert på norsk børs eller norsk autorisert markedsplass eller tilskyndelse til slike disposisjoner, må ikke foretas av noen som har opplysninger om de finansielle instrumentene, utstederen av disse eller andre forhold som er egnet til å påvirke kursen og som ikke er offentlig tilgjengelig eller allment kjent i markedet.”**
- (13) Strafferammen er fengsel inntil seks år, jf. § 14-3 første ledd. Fra 1. september 2005 er bestemmelsen endret, men straffebudet har samme innhold.
- (14) Jeg vil innledningsvis gi en kort beskrivelse av de tiltalte og de handlinger som det skal utmåles straff for. De nærmere detaljene i hendelsesforløpet går fram av Oslo tingretts dom av 11. juli 2007.
- (15) A er født i 1965. A arbeidet høsten 2005 som medierådgiver for en rekke selskaper. Han er dømt for ved tre tilfelle å ha tilskyndet en annen til aksjekjøp basert på forhold som han – som medierådgiver for selskapene – hadde fått innsideinformasjon om.
- (16) Det første tilfellet han er domfelt for, gjelder håndtering av innsideinformasjon om selskapet D ASA (D). Den 9. august 2005 fikk han fortrolige opplysninger fra administrerende direktør/finansdirektøren om at et annet selskap med høy grad av sannsynlighet ville sette fram tilbud om kjøp av aksjene i selskapet i løpet av kort tid. I telefonsamtale med tiltalte B to dager seinere, før opplysningene var blitt offentlige, tipset han B om at det var lurt å kjøpe aksjer i D-selskapet.
- (17) Det andre tilfellet gjelder selskapet E Ltd. (E). A fikk 23. september 2005 fortrolig informasjon fra kommunikasjonsdirektøren om at et annet selskap ønsket å kjøpe aksjene i E, og at mulig oppkjøp var nært forestående. Det var planlagt å offentliggjøre et eventuelt tilbud noen dager seinere. A oppfordret samme dag tiltalte B til å kjøpe aksjer i E.
- (18) Det tredje tilfellet gjelder selskapet F ASA (F). A fikk 1. november 2005 informasjon fra selskapets administrerende direktør om at det var inngått en intensjonsavtale med to andre selskap om felles utvikling av et produkt for det fiberoptiske markedet, og informasjon

om at avtalen med stor grad av sannsynlighet skulle offentliggjøres noen dager seinere. A tipset tiltalte B den 3. november om at det var lurt å kjøpe aksjen.

- (19) Det er den informasjon som A ga videre ved disse tre anledningene, som danner utgangspunktet for samtlige straffbare forhold vedrørende innsideinformasjon i saken.
- (20) Tiltalte B er født i 1963. Han drev på tiden for de straffbare handlingene virksomhet som investor.
- (21) B fikk innsideinformasjon fra A ved tre anledninger. Informasjonen han fikk 11. august 2005 om selskapet D, førte til at han samme dag la inn ordre om kjøp av 250 000 aksjer i selskapet. 120 000 aksjer ble kjøpt samme dag. For de øvrige 130 000 aksjene ble det ikke gjennomført kjøp, siden B hadde satt kurslimiten (prisgrensen) for lavt i forhold til tilgjengelige aksjer i markedet. Aksjene ble solgt igjen den 16. august. Samlet investert beløp var kr 3 791 340, og fortjenesten var kr 936 000.
- (22) B er videre dømt for å ha tipset tiltalte C, som var en nær bekjent av ham, om kjøp av aksjen i løpet av 11. og 12. august.
- (23) Den andre innsidehandelen skjedde 23. september 2005, da B etter tips fra A kjøpte aksjer i selskapet E for kr 5 892 628. Han solgte aksjene 26. september, med en fortjeneste på kr 834 000. Ved samme anledning tipset han C om at det var lurt å kjøpe aksjen.
- (24) Den tredje innsidehandelen som B er dømt for, skjedde 3. november 2005. Etter å ha fått oppfordring fra A, kjøpte han aksjer i selskapet F for kr 951 900. Han solgte aksjene dagen etter med en fortjeneste på kr 145 000. Ved samme anledning tipset han tiltalte C om at det var lurt å kjøpe aksjen.
- (25) C er født i 1965. C handlet aksjer på vegne av to ulike selskap, H AS, hvor han selv eide alle aksjer, og C AS, hvor hans foreldre og bror eide 80 % og han selv eide 20 % av aksjene.
- (26) Den første handelen han er domfelt for, skjedde 12. august 2005. Etter å ha fått tips fra B, kjøpte han 10 000 aksjer i D på vegne av sitt eget selskap og 9 400 aksjer på vegne av familieselskapet. Han forsøkte å kjøpe ytterligere 600 aksjer på vegne av familieselskapet, men dette kjøpet ble ikke gjennomført på grunn av mangel på aksjer til den pris han hadde satt som forutsetning for kjøp. Samlet investert beløp var kr 650 538. Aksjene ble solgt noen dager seinere med en gevinst på kr 113 219. C er videre domfelt for ved samme anledning å ha oppfordret tre venner til å kjøpe D-aksjen.
- (27) Den andre innsidehandelen C er domfelt for, skjedde 23. september 2005. Etter tips fra B, kjøpte han 10 000 aksjer i E på vegne av familieselskapet og 20 000 aksjer på vegne av sitt eget selskap. Samlet investert beløp var kr 876 000, og ved salget av aksjene noe seinere fikk selskapene en gevinst på kr 96 000. C er videre domfelt for ved samme anledning å ha oppfordret tre venner til å kjøpe E-aksjen.
- (28) Den tredje handelen som C er domfelt for, skjedde 3. november 2005. Da handlet han, etter tips fra tiltalte B, F-aksjer på vegne av familieselskapet for samlet kr 476 551. Aksjene ble solgt dagen etter med en gevinst på kr 69 400. C er videre dømt for ved samme anledning å ha gitt tips om kjøp av aksjen til en venn av seg.

- (29) C er også funnet skyldig i å ha brutt reglene om egenhandel og rapporteringsplikt i verdipapirhandelloven. Bestemmelsene retter seg mot ansatte i verdipapirforetak som har handlet verdipapir for egen eller nærstående regning. Slike verdipapir kan ikke avhendes før det har gått 12 måneder etter kjøpet. På samme måte oppstiller bestemmelsen plikt for ansatte i verdipapirforetak til å rapportere om enhver handel med verdipapir for egen eller nærstående regning.
- (30) C ble ansatt i meglerfirmaet G ASA sommeren 2005, og begynte i stillingen 16. august samme år. Tingretten kom til at C brøt egenhandelsforbudet og rapporteringsplikten da han solgte E-aksjen på vegne av sitt heleide selskap H AS i september 2005. Videre er han dømt for ikke å ha overholdt rapporteringsplikten da han solgte D-aksjene i august 2005.
- (31) Ved straffutmålingen må det tas utgangspunkt i de føringer som er lagt i de nyere avgjørelsene fra Høyesterett som gjelder innsidehandel og tilsvarende type straffbare forhold, jf. Rt 2006 side 1049 (Sense-dommen), Rt. 2007 side 275 (Otrum-kjennelsen) og Rt. 2009 side 22 (Fondsforvalter-dommen).
- (32) Det er i Sense-dommen understreket at formålet med forbudet mot innsidehandel er å sikre et velfungerende aksjemarked, jf. dommen avsnitt 16. Innsidereguleringene fastsetter spilleregler for de aktører som deltar i markedet, og skal bidra til at handel med verdipapir skjer på like vilkår og på en rettferdig måte. Straffen skal sikre at spillereglene overholdes. Høyesterett har i Sense-dommen avsnitt 21 understreket at det er skjerpene ved straffutmålingen om overtredelsen av innsidereguleringene har karakter av tillitsbrudd. Det må ved straffutmålingen tas hensyn til det økonomiske omfanget av de straffbare forholdene, men i Otrum-kjennelsen avsnitt 13 er det understreket at det er større grunn til å se hen til investert beløp enn til den gevinst som er oppnådd. Samtidig må det ses hen til hvor stor grad av sikkerhet det er for at kursen vil påvirkes og til hvor stort utslag på kursen som kan forventes, jf. Otrum-kjennelsen avsnitt 14. Den relativt lave oppdagelsesrisikoen, og det at dette er en type lovbrudd som er vanskelig å bevise, tilsier at straffen bør være så streng at den har en klar allmennpreventiv effekt, jf. Sense-dommen avsnitt 19.
- (33) Ved den konkrete straffutmålingen må det for A tas utgangspunkt i at han er dømt for tre tilfelle av å ha oppfordret andre til aksjekjøp, til tross for at han hadde innsideinformasjon om disse aksjene.
- (34) I skjerpene retning legger jeg vekt på at A var engasjert som medierådgiver av samtlige tre selskap som innsideinformasjonen gjaldt. Han fikk kjennskap til informasjonen som følge av dette engasjementet. Han var klar over at det var viktig at opplysningene ikke ble brakt videre før offentliggjøring av avtalene, og at spredning av informasjonen kunne bidra til å påvirke aksjekursen. I forbindelse med at han fikk kjennskap til mulig oppkjøp av E-selskapet, ble han gjort uttrykkelig oppmerksom på at han ble ført opp på "innsidelisten". At han ga informasjon videre, var alvorlige tillitsbrudd overfor de selskap som hadde engasjert ham som rådgiver, og dette må veie tungt ved straffutmålingen.
- (35) For As del må det også tillegges vekt i skjerpene retning at han tipset andre ved de tre anledningene som tiltalen gjelder. Tillitsbruddene får ved dette preg av et visst mønster

fra hans side. Det gjør at forholdet er markert mer alvorlig enn det som var tilfelle i Sense-dommen.

- (36) De opplysningene som han ga videre om selskapene D og E, gjaldt forestående oppkjøp. Ved oppkjøp ønsker kjøperne normalt å skaffe seg minimum 90 % av aksjene, slik at de kan bruke aksjelovens innløsningsbestemmelser til å innløse de resterende 10 % av aksjene. Ved slike oppkjøp tilbys de store aksjonærene normalt å selge aksjene til en kurs som ligger noe over børskurs, mens de mindre aksjonærene tilbys en pris som ligger noe over dette igjen. På denne bakgrunn må det legges til grunn at den informasjon som A fikk om oppkjøpsplanene for selskapene D og E, var forhold som med stor grad av sannsynlighet ville føre til en økning av aksjekursen, og som kunne gi en potensiell gevinst for de som hadde kjøpt aksjen før planene ble offentlige.
- (37) Når det gjelder intensjonsavtalen mellom F og to andre selskap om utviklingen av fiberoptiske løsninger, har tingretten funnet det ”ikke tvilsomt” at avtalen var egnet til å påvirke aksjekursen vesentlig.
- (38) A ga informasjonen videre til B, som var en nær venn av ham. B var profesjonell investor. Det var derfor påregnelig at tipset ville føre til handel med de nevnte aksjene. Ved å tilskynde til kjøp, la A grunnlaget for at opplysningene kunne spres videre til andre. Jeg er enig med forsvarer i at det for As del ikke kan legges vekt på de konkrete investerte beløp eller antallet personer som etter hvert fikk innsideinformasjonen. Det er den generelle faren for at informasjonen spres og forårsaker innsidehandel som er av betydning. I dette tilfelle gjaldt det informasjon om forhold som med stor grad av sannsynlighet ville påvirke aksjekursen, informasjon som A hadde fått direkte fra selskapene, og som derfor måtte kunne karakteriseres som sikre opplysninger, og som ble gitt videre til en profesjonell aksjeinvestor. Samtlige forhold taler for at den potensielle skadevirkning av informasjonslekkasjen var stor.
- (39) Etter dette har jeg kommet til at straffen for de forhold som A er dømt for, i utgangspunktet bør ligge på ett år og seks måneder fengsel. Jeg kommer seinere tilbake til betydningen av tidsbruken i saken og enkelte andre forhold.
- (40) B er dømt for tre tilfelle av handel basert på innsideinformasjon, et forsøk på slik handel og tre tilfelle hvor han tilskyndet en annen til aksjekjøp på et tidspunkt hvor han hadde innsideinformasjon om aksjen.
- (41) For B er det først og fremst størrelsen på det investerte beløp som må tillegges vekt i skjerpene retning. Samlet investerte han kr 10 636 868 i aksjer som følge av innsideinformasjonen, og han forsøkte å investere ytterligere kr 4 095 000. Samlet gevinst ved handlene var kr 1 915 000. Sammenlignet med saksforholdene i Sense-dommen og Otrum-kjennelsen, dreier det seg her om investeringer i en helt annen størrelsesorden.
- (42) Jeg legger videre vekt på at B var profesjonell investor, og således meget godt kjent med hva som er spillereglene for aksjehandel. At han både investerte såpass massivt som han gjorde, og spredte informasjonen videre til andre, er graverende.
- (43) Endelig må det for B legges vekt på den ”dekkoperasjon” som han iverksatte i forbindelse med kjøpet av aksjer i F-selskapet. Samtaler på meglers fasttelefon tas opp på bånd for å sikre bevis ved eventuell seinere mistanke om uregelmessigheter. B snakket med megler

på mobil, og ba ham ringe tilbake på fasttelefonen og anbefale ham kjøp av F-aksjen. Formålet var å få det til å se ut som om aksjekjøpet skyldtes råd fra megler. Megleren er seinere domfelt for dette.

- (44) På denne bakgrunn har jeg kommet til at straffen for B som utgangspunkt bør settes til fengsel i ett år og fire måneder.
- (45) For den tredje domfelte, C, skal det fastsettes en straff for at han på vegne av to selskaper ved tre anledninger investerte samlet kr 2 003 089 på grunnlag av tips han hadde fått fra B. Samlet gevinst beløp seg til kr 278 619. Han er i tillegg domfelt for å ha forsøkt å kjøpe aksjer for kr 19 500 basert på innsidetips. Videre omfatter domfellelsen at han med grunnlag i informasjon fra B oppfordret fire andre personer til aksjekjøp ved syv ulike anledninger, og brudd på reglene om egenhandel og om rapportering av aksjekjøp.
- (46) C investerte et atskillig mindre beløp enn B, og dette må gi seg utslag for straffen. C var ingen profesjonell investor, selv om også han var godt orientert i aksjemarkedet. Alt i alt har jeg kommet til at straffen for C som utgangspunkt passende kan settes til fengsel i åtte måneder, i tråd med det som ble fastsatt av lagmannsretten.
- (47) Samtlige tiltalte straffes for flere ulike forhold, og straffeloven § 62 første ledd er gitt anvendelse.
- (48) For alle de tre domfelte må det ved straffutmålingen legges betydelig vekt på tidsforløpet i saken. Siktelse ble tatt ut 9. november 2005, og de tiltalte ble pågrepet to dager seinere. Det har dermed nå gått fem år og tre måneder siden de straffbare forhold ble avdekket. Ved straffutmålingen må det legges betydelig vekt på at en god del av dette tidsforløpet skyldes at lagmannsrettens henvisningsbeslutning av 22. oktober 2007 og kjennelsen om straffutmåling av 9. juni 2008 ble opphevet av Høyesterett den 4. mars 2009 på grunn av konvensjonsbrudd. Den betydelige ekstra tidsbruken som dette har medført – mer enn to år – kan ikke legges de tiltalte til last, og må få vesentlig betydning ved den konkrete strafffastsettelsen.
- (49) Jeg finner videre grunn til å legge vekt på at i alle fall de tiltalte A og C har hatt et ønske underveis om å sone straffen og ”komme seg videre i livet”. Etter at lagmannsretten nektet å fremme anken over skyldspørsmålet første gang, og etter at lagmannsretten hadde behandlet straffutmålingen, ba C og A om foregrepet soning. A sonet fra 5. til 29. september 2008, men ble løslatt da Høyesterett fremmet anken over saksbehandlingen i lagmannsretten. Uten konvensjonsbruddet og den ekstra behandlingstiden som det førte til, ville A, og trolig også C, ha sonet ferdig straffen i dag. Jeg viser i denne forbindelse til mindretallets votum i Rt. 2003 side 52 avsnitt 38. Situasjonen for B er ikke nærmere opplyst, og etter omstendighetene finner jeg ikke grunn til å vektlegge dette annerledes for ham enn for de andre domfelte.
- (50) Det er videre fra de tiltalte vist til den sterke mediedekningen av saken og til den ekstrabelastning dette har ført til både for dem og deres familier. Det er lang praksis for at mediedekning av straffesaker bare i svært begrenset grad vektlegges i formildende retning, jf. for eksempel Rt. 2002 side 478 på side 480. Denne rettsoppfatningen må fortsatt gjelde. Men den vedvarende mediedekningen har i denne saken ført til at den ekstra tidsbruken som fulgte av konvensjonsbruddet er blitt særlig belastende, noe som bør tas i betraktning ved straffutmålingen.

- (51) Jeg har etter dette kommet til at tidsforløpet og de øvrige momenter jeg her har nevnt, må føre til at hele straffen for B og C gjøres betinget, og at A gis en deldom hvor ett år og fem måneder av straffen gjøres betinget. Den ubetingede delen av straffen anses for hans del som ferdig sonet ved den foregrepne soningen og de to dager varetektsfradrag som han har krav på.
- (52) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. For A, født 26. juni 1965, gjøres den endring i lagmannsrettens dom av 7. juni 2010 at straffen settes til fengsel i 1 – ett – år og 6 – seks – måneder, hvor fullbyrdelsen av 1 – ett – år og 5 – fem – måneder av straffen utsettes etter reglene i straffeloven §§ 52–54 med en prøvetid på 2 – to – år. Den ubetingede delen av straffen anses sonet ved utholdt varetektsfengsel i 2 – to – dager og foregrepet soning.
 2. For B, født 8. mai 1963, gjøres den endring i lagmannsrettens dom av 7. juni 2010 at straffen settes til fengsel i 1 – ett – år og 4 – fire – måneder, hvor fullbyrdelsen av straffen utsettes etter reglene i straffeloven §§ 52–54 med en prøvetid på 2 – to – år. Ved eventuell soning fragår 2 – to – dager for varetektsfengsel.
 3. For C, født 27. mai 1965: Anken forkastes.
- (53) Dommar **Utgård:** Eg er i det hovudsaklege og i resultatet einig med førstvoterande.
- (54) Dommer **Tønder:** Likeså.
- (55) Kst. dommer **Sandberg:** Likeså.
- (56) Justitiarius **Schei:** Likeså.
- (57) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. For A, født 26. juni 1965, gjøres den endring i lagmannsrettens dom av 7. juni 2010 at straffen settes til fengsel i 1 – ett – år og 6 – seks – måneder, hvor fullbyrdelsen av 1 – ett – år og 5 – fem – måneder av straffen utsettes etter reglene i straffeloven §§ 52–54 med en prøvetid på 2 – to – år. Den ubetingede delen av straffen anses sonet ved utholdt varetektsfengsel i 2 – to – dager og foregrepet soning.

2. For B, født 8. mai 1963, gjøres den endring i lagmannsrettens dom av 7. juni 2010 at straffen settes til fengsel i 1 – ett – år og 4 – fire – måneder, hvor fullbyrdelsen av straffen utsettes etter reglene i straffeloven §§ 52–54 med en prøvetid på 2 – to – år. Ved eventuell soning fragår 2 – to – dager for varetektsfengsel.
3. For C, født 27. mai 1965: Anken forkastes.

Riktig utskrift bekreftes: